

Đời sống và phước hạnh dưới sự cai trị của Đức Chúa Trời

Đọc Kinh văn: Phục. 30:15-20; Thi. 36:9a; 133:1, 3; Êxc. 34:26; Êph. 1:3

I. Để sống lâu trong miền đất tốt tươi, con dân Israel được đòi hỏi sống dưới sự cai trị của Đức Chúa Trời, làm mọi điều mà Đức Chúa Trời truyền bảo họ qua Môi-se—Phục. 30:15-20; 3:23-28; 4:1-24.

II. Môi-se đã đặt sự sống và sự chết trước mặt con dân Israel, rồi bảo họ chọn sự sống—30:15, 19-20:

A. Ở nơi Đức Chúa Trời có mạch sự sống—Thi. 36:9a:

1. Đức Chúa Trời muốn chúng ta nhận Ngài là nguồn mạch của sự sống và của bản thể chúng ta—c. 9a.
2. Sự sống thần thượng có thể được xem là thuộc tính đầu tiên và căn bản của Đức Chúa Trời—Êph. 4:18; Gi. 5:26; 1 Gi. 5:11-12; La. 8:2:
 - a. Theo bản chất thần thượng và đòi hỏi của sự sống của Đức Chúa Trời, sự sống Đức Chúa Trời là sự sống duy nhất; chỉ có sự sống của Đức Chúa Trời mới được kể là sự sống—Gi. 1:4; 10:10b; 11:25; 14:6.
 - b. Sự sống là nội dung của Đức Chúa Trời và sự tuôn chảy ra từ Đức Chúa Trời; nội dung của Đức Chúa Trời là bản thể của Đức Chúa Trời, và sự tuôn chảy ra Đức Chúa Trời là sự truyền phát chính Ngài là sự sống cho chúng ta—Êph. 4:18; Khải. 22:1.
 - c. Sự sống là Đức Chúa Trời Tam Nhất được ban phát vào trong chúng ta và đang sống trong chúng ta—La. 8:2, 6, 10-11.

B. Trong Sáng Thế Kí 2:9, 16-17, chúng ta thấy hai sự lựa chọn ở trước mặt con người—cây sự sống và cây tri thức thiện ác:

1. Cây sự sống tượng trưng cho Đức Chúa Trời Tam Nhất được hiện thân trong Christ là sự sống cho con người trong dạng thức ăn—c. 9; Khải. 2:7; Gi. 1:4; 14:6a; 10:10b; 6:35, 57, 63.
2. Cây tri thức thiện và ác tượng trưng cho Sa-tan là nguồn sự chết—Hê. 2:14.
3. Cây sự sống và cây tri thức thiện và ác đại diện cho hai nguyên tắc sống—nguyên tắc sự sống (phụ thuộc vào Đức Chúa Trời) và nguyên tắc đứng sai (độc lập khỏi Đức Chúa Trời)—Sáng. 2:9, 16-17; 4:3-4; Giê. 17:5; Gi. 15:5.
4. Hai cây này đang hành động bên trong chúng ta như hai nguyên tắc sống.
5. Phúc âm Giăng khải thị rằng cây sự sống đối kháng với cây tri thức thiện và ác—4:10-14, 20-21, 23-24; 9:1-3; 11:20-27.
6. Trong nếp sống Cơ Đốc và nếp sống Hội thánh, chúng ta nên biện biệt các vấn đề không theo theo đứng sai nhưng theo sự sống và sự chết—2 Cô. 11:3; Sáng. 2:9, 16-17:

C. Bởi sự sống phục sinh của Christ trong linh chúng ta mà chúng ta có thể chiến thắng sự tấn công của sự chết trên Hội thánh—Mat. 16:18; Công. 2:24; 2 Ti. 1:10:

1. Sự chết là đặc tính thuộc công tác của Sa-tan; mục tiêu chung cuộc của công tác hấn là dầm thấm con người bằng sự chết—Hê. 2:14-15.
2. Ma-thi-ơ 16:18 cho chúng ta thấy sự tấn công trên Hội thánh sẽ đến từ nguồn nào—từ “các cổng Ha-đét”, tức sự chết:
 - a. Chủ đích đặc biệt của Sa-tan là lan rộng sự chết trong Hội thánh, và nỗi sợ lớn nhất của hấn là Hội thánh kháng cự lại quyền năng sự chết của hấn—Khải. 2:8, 10-11.

- b. Hội thánh được xây dựng trên “vàng đá này” có thể biện biệt giữa sự chết và sự sống, và các cổng Ha-đét sẽ không thắng được Hội thánh—Mat. 16:18.
3. Nếu muốn đắc thắng sự tấn công của sự chết, chúng ta cần biết Christ là Đấng Đầu tiên và Cuối cùng, và là Đấng hằng sống, tức Đấng đã chết và sống lại và Đấng có các chìa khóa của sự chết và Ha-đét—Khải. 1:17-18; 2:8.

III. Môi-se đã đặt trước mặt con dân Israel: phước hạnh và rửa sả—Phục. 30:19:

- A. Trong Sáng Thế Kí 1:26-28, Đức Chúa Trời ban phước cho con người sinh sản, nhân lên, làm đầy và chế phục đất, vì Đức Chúa Trời thấy trên đất có một sinh vật mang hình ảnh của Ngài và có quyền thống trị của Ngài.
- B. Để là phước hạnh cho dân được chọn của Ngài, Đức Chúa Trời phải có một vương quốc, một lĩnh vực, phạm vi, trên đất để thi hành sự quản trị của Ngài dưới uy quyền thần thượng đầy đủ của Ngài—Mat. 6:10; Cól. 1:13:
 1. Nếu không có một vương quốc như vậy thì Đức Chúa Trời không có lĩnh vực để Ngài hoàn thành mục đích của Ngài trong đó.
 2. Một khi có vương quốc, vương quốc sẽ trở thành lĩnh vực, phạm vi, mà Đức Chúa Trời thi hành hầu ban phước cho chúng ta—Khải. 11:15.
 3. Tất cả chúng ta đều muốn nhận phước hạnh nhưng có lẽ chúng ta không nhận thức rằng phước hạnh đòi hỏi một phạm vi thuộc uy quyền của Đức Chúa Trời, phạm vi ở dưới sự quản trị của Đức Chúa Trời.
- C. Đức Chúa Trời “đã ban phước cho chúng ta trong từng phước hạnh thuộc linh trên cõi trời trong Christ”—Êph. 1:3:
 1. Đức Chúa Trời đã ban phước cho chúng ta bằng cách phát ngôn; mọi lời phát ngôn trong các câu 4 đến 14 là phước hạnh của Đức Chúa Trời.
 2. *Từng* hàm ý đến tính bao-hàm-tất-cả của các phước hạnh của Đức Chúa Trời.
 3. *Thuộc linh* hàm ý đến mối liên quan giữa các phước hạnh của Đức Chúa Trời với Thánh Linh:
 - a. Linh của Đức Chúa Trời không chỉ là kênh dẫn mà còn là thực tại của các phước hạnh thuộc Đức Chúa Trời.
 - b. Đức Chúa Trời Cha, Đức Chúa Trời Con và Đức Chúa Trời Linh đều liên quan đến các phước hạnh được ban cho chúng ta—cc. 4:24; 3:16-17; 4:4-6.
 - c. Phước hạnh của Đức Chúa Trời chủ yếu là sự ban phát Đức Chúa Trời Tam Nhất vào trong chúng ta—2 Cô. 13:14.
 4. *Cõi trời* không những chỉ về nơi thuộc trời mà còn cho thấy bản chất, trạng thái, đặc tính và bầu không khí thuộc trời của những phước hạnh thuộc linh mà Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta:
 - a. Những phước hạnh này đến từ các tầng trời, có bản chất thuộc trời, trạng thái thuộc trời, đặc tính thuộc trời và bầu không khí thuộc trời.
 - b. Các tín đồ trong Christ trên đất đang vui hưởng những phước hạnh này, là những phước hạnh vừa thuộc linh vừa thuộc trời.
 5. *Trong Christ* cho thấy rằng Christ là mĩ đức, công cụ và phạm vi mà trong đó Đức Chúa Trời đã ban phước cho chúng ta:
 - a. Trong Christ, Đức Chúa Trời đã ban phước cho chúng ta mỗi một phước hạnh thuộc linh trên cõi trời.
 - b. Ngợi khen Chúa vì chúng ta ở trong Christ, Đấng là mĩ đức, công cụ, phạm vi và kênh dẫn mà trong đó chúng ta được ban phước.
 6. Vì bản chất của những phước hạnh này là thuộc linh nên chúng ta cần vận dụng linh để thực tại hóa, kinh nghiệm và dự phần các phước hạnh ấy trong linh chúng ta—La. 8:4.

- D. Việc Đức Chúa Trời ban phước có liên quan cách nội tại đến sự hiệp một—Thi. 133:1, 3:
1. Sự liên hiệp được nói đến trong câu 1 là bức tranh về sự hiệp một đích thực trong Tân Ước; sự hiệp một này là Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trái-qua-tiến-trình và được tổng kết hòa quyện với các tín đồ trong Christ—Gi. 17:21-23.
 2. *Tại đó* trong Thi Thiên 133:3 chỉ về sự hiệp một mà tại đó Chúa truyền ban phước hạnh, tức sự sống vĩnh hằng.
- E. Qua sự chần dốt của Ngài trong sự khôi phục bởi sự sống, Chúa đem chúng ta vào trong việc vui hưởng phước hạnh của Ngài và khiến chúng ta trở nên nguồn phước dưới những cơn mưa phước hạnh—Êxc. 34:23, 26-27a, 29; Xa. 10:1:
1. Trước hết, chính chúng ta vui hưởng phước hạnh của Chúa, rồi Chúa sẽ khiến chúng ta trở nên nguồn phước hạnh cho những người khác để họ được cung ứng—Êxc. 34:26.
 2. Đức Chúa Trời sẽ khiến những cơn mưa phước hạnh sa xuống theo mùa—Xa. 10:1.
- F. Phước hạnh lớn nhất mà chúng ta nhận lãnh từ Chúa không phải là những điều Chúa ban cho chúng ta mà đó là những gì Chúa làm chúng ta trở thành, những gì Ngài làm chúng ta có thể trở thành—Khải. 3:12:
1. Lời hứa của Chúa trong Khải Thị 3:12 là làm người đắc thắng trở thành cột trụ trong đền thờ của Đức Chúa Trời:
 - a. Trở thành cột trụ trong đền thờ của Đức Chúa Trời liên hệ đến sự biến đổi và xây dựng—21:22; 2 Cô. 3:18; Êph. 2:21-22; 4:16.
 - b. Phước hạnh lớn đó là Chúa biến đổi chúng ta và xây dựng chúng ta thành đền thờ của Ngài; điều này can dự đến bản thể của chúng ta, tức những gì chúng ta là trong Christ—Côl. 1:27-28.
 2. Nếu thấy Khải tượng này, chúng ta sẽ nhận ra rằng trong nếp sống Hội thánh, ý định của Chúa không phải là làm điều gì đó bên ngoài chúng ta mà là biến đổi chúng ta thành một loại bản thể khác vì sự biểu lộ tập thể của Ngài—Khải. 21:10-11.
 3. Trong nếp sống Hội thánh, chúng ta không nên mong chờ những phước hạnh bên ngoài; trái lại, thật vô cùng quan trọng chúng ta nhận biết rằng phước hạnh của Chúa là biến đổi chúng ta thành vật liệu quý và sau đó xây dựng chúng ta thành nơi cư ngụ của Ngài—Êph. 2:21-22.
- G. Nếp sống bình thường của một Cơ Đốc nhân là nếp sống của phước hạnh, công tác bình thường của một Cơ Đốc nhân là công tác ban phước—Dân. 6:23-27; Mat. 5:3-11; 24:46; Gi. 20:29; Ga. 3:14; 2 Cô. 9:6; La. 15:29.
- H. Chúng ta phải nhận biết rằng trong công tác, nếp sống Cơ Đốc nhân và nếp sống Hội thánh của chúng ta, mọi sự đều tùy thuộc vào phước hạnh của Chúa—Êph. 1:3; Mal. 3:10.
- I. Chúng ta cần cầu nguyện: “Chúa ơi, xin ban cho chúng con Khải tượng để chúng con có thể thấy ý nghĩa của phước hạnh Ngài, và xin Ngài thương xót để chúng con có thể nhận được phước hạnh của Ngài mà không bị bất kì cản trở nào.”